

РЕШЕНИЕ

№ 3270

гр. София, 31.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 31.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **4269** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 45, ал. 11 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА).
Образувано е по жалба на кмета на Столична община срещу Решение № 54 от 28.03.2024 г. на Столичен общински съвет, [населено място], с което се приема повторно Решение № 25 по Протокол № 5 от 07.03.2024 г. на Столичен общински съвет. С решението е приет и утвърден документ – „Цели, приоритети и процедури на 2024 г. на Програма „Календар на културните събития на Столична община“, съгласно Приложение № 1, неразделна част от решението.
Жалбоподателят оспорва административния акт, като издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. В тази връзка се сочи, че приетият и утвърден документ вменявал правомощия и функции на Постоянната комисия по образование, култура, наука и културно многообразие на СОС, спрямо кмета на общината, които не били нормативно установени. Твърди се, че комисиите към общинските съвети са помощни, а не административни органи, като същите не са натоварени с властнически правомощия, в това число и контролни спрямо дейността на други органи на местното самоуправление или други лица, още по –малко пък на кмета на СО. Цитира се нормата на чл.48 от ЗМСМА, според която общинският съвет избира от състава на своите съветници постоянни и временни комисии. Техният брой, състав и предмет на дейност се определял от Правилника за дейността на съответния общински съвет, но същите не можели да изпълняват функции, различни от вменените им със ЗМСМА.

От друга страна, в Закона за закрила и развитие на културата –чл.18, ал.3 и ал.4 било регламентирано, че при осъществяване на функциите си общините се подпомагат от обществено – експертни съвети и комисии, които са консултативни органи, и които се създават за определен срок със заповед на кмета на общината, без да е възложено на същия да ги съгласува с Постоянна комисия към съответния общински съвет. Ето защо, можело да се направи извода, че кметът на общината организира изпълнителната дейност по отношение на приетите програми в оперативна самостоятелност и единствен има правомощия да определя състава на посочените комисии.

Неправилно в мотивите на оспореното решение било посочено, че „липсва изрична норма, в ЗМСМА или в ПОДСОС, забраняваща създаването на временна комисия, която по същество предварително да разглежда подадените заявления в рамките на програмата „Календар на културните събития на Столична община“. Според изложеното в жалбата, в случая не се създавала временна комисия, а се оправомощавала постоянна такава, за да извършва предварително съгласуване на актовете на Кмета на Столична община, поради което СОС неправилно е аргументирал решението си с норми относно временните комисии.

По – нататък в жалбата се излагат аргументи, че цитираните в оспореното решение съгласувателни процедури с постоянни комисии на СОС по приети решения, не обуславяли неговата законосъобразност. По отношение на същите не било налице произнасяне от компетентния съд, поради което и не следвало да се използват като аргумент за потвърждаване на процесното решение.

Развиват се и съображения, че с оспореното решение на СОС било прието, че Постоянната комисия по образование, култура, наука и културно многообразие следва да съгласува състави на комисии в „закрити заседания“, което отново било в противоречие със закона. В тази връзка се сочи, че в нарушение на чл.28, ал.1 от ЗМСМА, в решението не се излагали никакви мотиви за наличие на необходимост от провеждане на закрито заседание, като не се посочвали хипотези, които да налагат запазване на защитена от закона информация или добрите нрави и по този начин се нарушавали принципите на публичност и прозрачност на заседанията на общинския съвет и на неговите комисии.

В заключение, предвид изложените доводи в жалбата, се отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да отмени като незаконосъобразно оспореното Решение № 54/28.03.2024 г. на СОС, с което повторно е прието Решение № 25 по протокол № 5/07.03.2024 г. в частта му по т.7 на Раздел III.

С Определение № 4757/09.05.2024 г. производството по делото е било прекратено на основание чл. 159, т. 1 от АПК. Същото е отменено от ВАС с Определение № 8799/15.07.2024 г., постановено по адм.дело № 6508/2024 г. по описа на ВАС, Трето отделение и делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят се представлява от пълномощника си – юрк. П., която в дадения ход по същество пледира съдът да се произнесе с решение, с което да отмени атакувания административен акт по съображенията, подробно развити в жалбата. Претендира в полза на жалбоподателя да бъдат присъдени направените в производството разноски, за които представя списък.

Ответникът – Столичен общински съвет чрез своя процесуален представител –юриск. М. оспорва жалбата и отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли като неоснователна. При такъв изход на правния спор претендира

присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, приема следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните по делото, а и от представените писмени доказателства се установява, че с т. 1 на Решение № 25 по протокол № 5/07.03.2024 г. на Столичния общински съвет е приет и утвърден документ „Цели, приоритети и процедури на 2024 г. на Програма „Календар на културните събития на Столична община“, съгласно Приложение № 1, неразделна част от решението.

С писмо рег. № СОА24-ВК66-2507/21.03.2024 г. на кмета на Столична община на основание чл.45, ал.5, предл.1 от ЗМСМА, решението е върнато на Столичния общински съвет за ново обсъждане в частта по т.1. В писмото са изложени мотиви, че Общинският съвет не може да възлага правомощия на постоянна комисия извън тези, които са уредени съгласно ЗМСМА. Изразено е становище, че по разглежданите от тях въпроси комисиите се произнасят с доклади, становища, предложения и препоръки, които се предават в общинския съвет и на съответните заинтересовани лица, съгласно чл. 50 от ЗМСМА. Твърди се, че незаконосъобразно с Решение № 25 по протокол № 5/07.03.2024 г. СОС в т. 1 е прието, че Постоянната комисия по образование, култура, наука и културно многообразие, следва да съгласува предварително състав на комисии, в изпълнение на Календара на културните събития, който се определя със заповед на кмета. Освен това, неправилно в решението е прието, че Постоянната комисия по образование, култура, наука и културно многообразие, може да съгласува състави на комисии в закрити заседания. По този начин се нарушавали принципите на публичност и прозрачност, тъй като заседанията на комисиите се провеждали в сградата на общината, същите били открити и на тях можело на присъстват всички желаещи и заинтересовани лица.

На заседание, проведено на 26.03.2024 г. Постоянната комисия по образование, култура, наука и културно многообразие е разгледала писмото на кмета на Столична община за връщане за ново обсъждане на Решение № 25 по Протокол № 5/07.03.2024 г. на СОС. След проведени разисквания и гласувания Комисията решава, че не предлага повторното приемане на Решение № 25 от 07.03.2024 г., както и не предлага същото да бъде изменено.

Решението е гласувано повторно без изменения по протокол № 7/28.03.2024 г., т. 6 от дневния ред.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорването е допустимо – предприето от легитимиран от закона правен субект, с правен интерес, спрямо подлежащ на оспорване акт. Видно от мотивите на [ТР № 3/25.07.2023 г.](#) по ТД № 5/2022 г. на ОСС на ВАС, I и II колегия, [чл. 45 от ЗМСМА](#) регламентира едно своеобразно право на вето върху актовете на общинския съвет от страна на кмета на общината и областния управител, което е пречка тези актове да влязат в сила и да породят правни последици, преди да бъдат разгледани повторно, като с това свое правно действие те предизвикват започване на производство, което води до ново обсъждане на тези актове с цел привеждането им в законосъобразен вид. С тази "повторност" законодателят има предвид, че поставените въпроси се разглеждат за втори път от общинския съвет, той ги обсъжда и взема ново решение, в същия смисъл и със същото съдържание (вж. решение № [1355/07.02.2024 г.](#) по адм. д. № 5761/2022 г., IV отд. на ВАС).

Редът за оспорване на актовете на общинските съвети след връщането им за прегласуване е този по [чл. 45, ал. 11 от ЗМСМА](#), който е специален по отношение на общия ред за осъществяване на контрол за законосъобразност върху актовете на органите на местното самоуправление, уреден в [чл. 45, ал. 4](#) и [ал. 5 от ЗМСМА](#). Съгласно разпоредбата на [чл. 45, ал. 11 от ЗМСМА](#) предмет на оспорване е измененият или повторно приетият акт, каквато е и настоящата хипотеза.

В случая предмет на оспорване и проверка за законосъобразност е Решение № 54 от 28.03.2024 г. на Столичен общински съвет, потвърждаващо Решение № 25 по Протокол № 5 от 07.03.2024 г. на СОС.

В настоящото съдебно производство кворумът и мнозинството при приемане на оспореното решение не се оспорват. Въпреки това, при извършването на проверка на законосъобразността на решението, съдът намира за необходимо да посочи, че не се установява нарушение в тази насока, изхождайки от съдържанието на административната преписка. Решението е взето при необходимото мнозинство от повече от половината от общия брой общински съветници - [чл. 27, ал. 4 от ЗМСМА](#), като гласуването е извършено поименно, според нормата на [чл. 27, ал. 5 от ЗМСМА](#).

Предвид изложеното обжалваното решение е валиден административен акт. Спазени са процесуалните правила, визирани в разпоредбите на [чл. 27, ал. 2](#) – [ал. 5 от ЗМСМА](#).

На следващо място, по отношение материалната законосъобразност на оспорения административен акт, съдът намира следното:

Според разпоредбите на чл.21, ал.1, т.8 и т.12 от ЗМСМА, общинският съвет приема решения за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество и определя конкретните правомощия на кмета на общината и кметовете на райони и кметства; приема стратегии, прогнози, програми и планове за развитие на общината, които отразяват и европейските политики за развитие на местните общности.

От съдържанието на приетата Програма „Календар на културните събития на Столична община“ – цели, приоритети и процедури за 2024 г., се установява, че допустимостта на подадените заявления за включване на събития в посочения календар се разглежда от технически и експертни комисии за оценка на заявените културни събития. Съставът на тези комисии се определя със заповед на кмета на Столична община, след предварително съгласуване с Постоянната комисия по образование, култура, наука и културно многообразие към Столичния общински съвет. След разглеждане и оценка на събитията в разделите „Стратегически събития“ и „Значими събития“, същите се приемат с решение на Столичния общински съвет и едва след това тези събития се включват в Календара на културните събития на Столична община.

Предвид изложеното, правилен се явява изводът в атакуваното решение, че създадените експертни комисии за оценка на заявените събития не могат да се определят като постоянни комисии по смисъла на чл. 43 от Правилника за организацията и дейността на Столичния общински съвет. Ето защо, следва да се приеме, че така създадените комисии имат временен характер и действие в рамките на календарната 2024 г., като крайното класиране и одобряване на подадените заявления за включване в Календара за културните събития за 2024 г. се извършва по преценка и с решение на СОС.

Само за пълнота на изложението, следва да се отбележи, че липсва норма, която да предоставя уредбата на конкретните органи на общинския съвет в изключителната компетентност на законодателя. Обстоятелството, че в [чл. 21, ал. 1, т.](#)

[1](#), съответно [чл. 24, ал. 1](#) и [ал. 2 от ЗМСМА](#) като органи на общинския съвет, са предвидени постоянните и временни комисии, председателят и заместник-председателите на съвета, не означава, че изброяването на тези органи е изчерпателно и по този начин законодателят си е запазил изключителната компетентност да уреди всички по видове органи на органа на местно самоуправление и техните функции. Напротив, чрез регламентирането в самия закон на постоянните и временните комисии, председателят и заместник-председателите на общинския съвет, се задава най-общата организационна рамка на органа на местното самоуправление, както е посочено и в Обяснителния доклад към ЕХМС в частта по чл. 6, § 1 от същата Харта, т. е. касае се до ограничен брой специфични изисквания в централни или регионални закони, отнасящи се, например, до образуването на някои комисии или създаването на някои административни длъжности, които обаче не трябва да са толкова широко разпространени, че да налагат негъвкава организационна структура. При това органите на местно самоуправление, както е посочено и в цитираната разпоредба от ЕХСМ, трябва да могат сами да определят вътрешните административни структури, които смятат да създадат, за да могат да ги приспособят към своите специфични нужди и за да осигурят ефективно управление.

На следващо място, съдът намира, че не е налице и твърдяната в жалбата незаконосъобразност на атакуваното решение, досежно провеждането на закрито заседание на Постоянната комисия по образование, култура, наука и културно многообразие към Столичния общински съвет, на което да се съгласуват съставите на техническите комисии по допустимост, както и на експертните комисии за оценка на заявените културни събития. Такава възможност е допустима съгласно разпоредбата на чл. 48, ал. 5 от ПОДСОС, която предвижда, че по решение на постоянните комисии може да се провеждат и закрити заседания, в това число и по отделни точки от дневния ред на комисиите, когато се налага за запазване на защитена от закона информация или добрите нрави. В случая е предоставено правомощие на постоянните комисии да вземат решение за провеждане на закрито заседание, каквото правомощие е предоставено и на общинския съвет с разпоредбата на чл. 28 от ЗМСМА - По изключение общинският съвет може да реши отделни заседания да са закрити, т.е. в оперативната самостоятелност на СОС е да реши някои от неговите заседания или заседанията на отделните комисии да са закрити. Същите предполагат отсъствие на граждани, организации и медии при тяхното провеждане. ЗМСМА и ПОДСОС обаче не предвиждат хипотези, при които е допустимо провеждането на закрити заседания.

По изложените аргументи настоящият съдебен състав приема, че Столичният общински съвет е приел законосъобразно решение, за което не са налице посочените в жалбата отменителни основания по смисъла на чл.146 от АПК, поради което същата следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Предвид изхода на спора, право на разноски на основание [чл. 143, ал.3](#) от АПК имат ответникът, чийто процесуален представител своевременно е направил искане за присъждане на разноски, поради което следва да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 лева, съобразно [чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ](#). Предвид нормата на [§ 1, т. 6 от ДР на АПК](#), присъдените разноски следва да бъдат възложени в тежест на Столична община, която е юридическо лице със самостоятелен бюджет.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд- София град, 33 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на кмета на Столична община срещу Решение № 54 от 28.03.2024 г. на Столичен общински съвет, [населено място], с което се приема повторно Решение № 25 по Протокол № 5 от 07.03.2024 г. на Столичен общински съвет;

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Столичен общински съвет сумата от 100 (сто) лева, представляваща сторени по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

На основание [чл. 138, ал. 1 от АПК](#) преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: